

KÜLÜSTÜR ÇOCUK

MUSTAFA
ORAKÇI

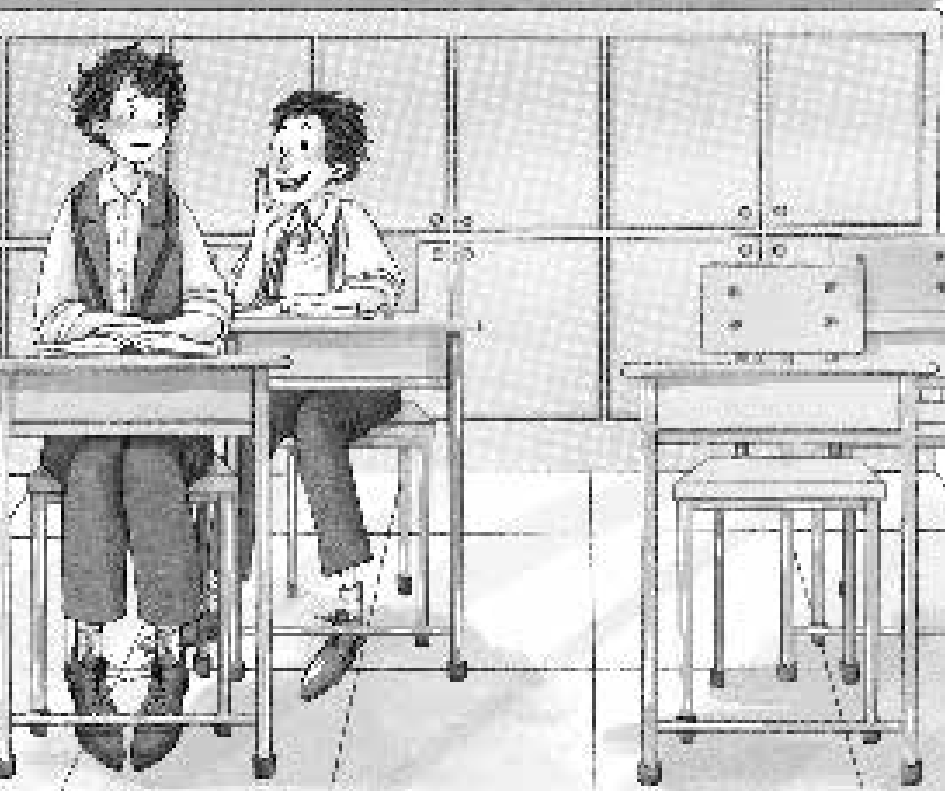
ÇİZER:
AFRA ELİF

İlk Genç
T
TIMAŞ

KÜLÜSTÜRÜM BEN!

Merhaba, benim adım Külüstür. Biliyorum, “külüstür” eski arabalar için söylenir, bir isim değil. Ama sınıfta bana böyle sesleniyorlar. Hemen arkamda duran arkadaşımın adı da Zarga. Tahmin edersiniz ki bu da onun gerçek adı değil. Bilin bakalım ona bu ismi kim taktı? Evet doğru! Yine bizim sınıf... Kabul etmek gerekirse sınıftakilerin en iyi olduğu şey isim takmak... Birisine bir isim bulduklarında sanki o çocuk lanetleniyor ve kimse ona bir daha asla gerçek adıyla hitap edemiyor.

Zarga benim en iyi arkadaşım. Düzeltiyorum: Zarga benim tek arkadaşım. Genellikle iyi anlarız. Esas adı Fikri ama sınıfımız onu bu isimle lanetledi. Zarga, denizlerde yaşayan çok zayıf, ince ve uzun bir balık olan Zargana balığının kısaltması aslında. Fikri de çok zayıf ve uzun olduğu için bizim sınıf ona bu ismi layık gördü.

Peki, bana neden Külüstür dendiğini merak ettiniz mi? Bu çok net aslında. Birkaç asırlık ahşap evlerle dolu eski bir mahallede ninemle birlikte yaşıyorum. Ben, ninem, bizim mahalle, hepimiz birkaç yüzyıl geriden takip ediyoruz hayatı. Teknolojik aletlerin pek çoğu bizde yok... Evimizdeki en teknolojik alet, dedemden kalma bir masa lambası... O da nereden baksan seksen yaşında...

Nineme gelirse, ismi, Masal... O büyüttü beni. Başka kimsem yok bu hayatta. Kendisi iyi bir hikâye anlatıcısıdır. Adı gibi masallar anlatır bana. Sanırım bana külüstür denmesinde bunun da payı var. Herkes masalları demode ve çocuksu bulurken ben onlarla yatıp kalkıyorum.

Masal yaratıklarını çizdiğim bir defterim var. Hikâyelerini dinlediğim karakterleri ve farklı canavrları çiziyorum. Yanlarına da güçleri, özellikleri ve zayıflıklarına dair küçük notlar alıyorum.

Hâlâ her gece ninemden masal dinlemeye çalışıyorum ama artık eskisi gibi değil. Akı gelip gidiyor. Bildiği binlerce masal, son zamanlarda zihninden silinip gitti. Üç beş tanesi kaldı sadece... Onları da unutmaktan korkuyor. “Masallarım olmazsa ne yaparım ben.” diye söylenip duruyor. Yine de, bildiklerini her akşam bıkmadan

usanmadan anlatıyor. Belki de unutulmasından, yok olmasından korktuğu için... Bilmiyorum.

Sınıf arkadaşlarımdan bana “Külüstür” dediğini söylemiştim. Bu lakabın takılmasında kıyafet tercihimin de payı büyük olabilir. Çünkü ninem bana babamın benim yaşlarımdayken giydiği kıyafetleri giydiriyor. Üstelik işin kötüsü, babamla beden ölçülerimiz birebir aynı! Ninem de babamın tüm kıyafetlerini özenle saklamış. Yani otuz yaşına kadar giyeceğim kıyafetler şimdiden hazır! Otuzdan sonrası ise meçhul...

Herkes yeni kıyafetlerle dolaşırken ben zaman yolcusu gibiyim.. Tamam yaşı yetmişin üzerinde olan komşu teyzeler ve dedeler giyimimi çok beğeniyor ama bu demode kıyafetler sınıfta aynı etkiyi göstermiyor.

Kıyafetlerim konusunda olduğu gibi diğer eşyalarda da çağımın gerisindeyim. Telefon, tablet hak getire! Sınıfta herkesin akıllı saati var mesela. Bende ne var? Köstekli cep saati! Köstekli saatin ne olduğu hakkında hiç fikrin bile yok değil mi? Durumum o kadar kötü işte... Sen de

bana Külüstür diyebilirsin. Çekinmene gerek yok. Alıştım ben.

Böyle dedim diye beni yanlış anlama. Saatimi seviyorum. Köstekli saat dediğim, eskiden insanların yeleklerinin küçük cebine koyduğu, zinciri olan, kordonsuz yuvarlak bir saat işte. Ayrıca çalışması için düzenli aralıklarla kurman gerekiyor. O benim kimliğimin bir parçası. Kıyafetlerim, çizim defterim, Masal ninem ve bu saat... Bütün bu anlattıklarımın toplamı beni oluşturuyor. Ben... Yani Külüstür. Evet, kabul ediyorum. Külüstürüm ben! Aramızda kalsın ama herkesten farklı olmak çok da kötü bir şey değil. Tabii sınıfta maruz kaldığım şu sesler dışında:

- Hey, Külüstür! Yanlış yere geldin. Seni arkeoloji müzesine alalım.

- Hahahahahaha!

- Hey, Külüstür! Siyah beyaz fotoğraflardan fırlamış gibisin.

- Hahahahahaha!

Aslında birkaç yüzyıl öncesinde yaşamayı isterdim. Zamanda yolculuk yapmak ya da başka bir dünyaya ışınlamak... Eminim bana buradan daha iyi gelirdi.

Neyseki bu uyum sağlayamadığım kocaman dünyada Zarga benimle beraber. Tüm zorbalıklara onunla birlikte göğüs germek beni rahatlatıyor. Arkadaşlığımız anasınıfına dayanıyor. Anasınıfında kapının önünde ikimiz de sınıfa girmemiş ve ninemizi isteriz diye ağlamıştık. İlkokul birinci sınıfta da ninesiyle beraber bizim karşı dairemize taşındılar. O zamandan beri hiç ayrılmadık.

Anlayacağın bizimkisi bir kader ortaklığı... Mükemmel ikili: Zarga ve Külüstür. Bir film adı gibi oldu sanki. Zarga olsa bunu bir yere not ederdi. Ben nasıl masallar ve masal canavarlarıyla ilgileniyorsam film denilince de Zarga için akan sular durur. En büyük hayali, günün birinde yönetmen olmak. Bunun için durmadan film izliyor ve kendini geliştirmek için farklı çekim teknikleri deniyor.

Bu konuda biraz heyecanlı. Bazen saçma sapan takıntıları olsa da ve beni ara sıra deli etse de o, en iyi arkadaşım. Onun hayali benim için de çok kıymetli. Bu sebeple son zamanlarda yeni bir hedefimiz doğdu: Stüdyo kurmak... Bu iş için güzel de bir yer bulduk. Bizim evin bodrum katı. Burası kocaman bir yer, tek sorun tıka basa eşya dolu olması... Bunların çoğu kullanılmayan şeyler.

Masal ninem burayı boşaltmamıza izin verdi. Eski eşyaları ayırıp geri dönüşüme götürüyoruz. Boşalttığımızda bu boş alanı film stüdyosu olarak kullanacağız. Böylece Zarga'nın hayallerine bir adım daha yaklaşacağız.

Zarga bu hayalini bir hurdacıya borçlu... Bir hurdacı bizim mahallede dolaşırken Zarga'yı elindeki eski kamerayla video çekerken görmüş ve ertesi gün ona bir sürpriz yapmış. Kamerası için ona hiç kullanılmamış bir çuval dolusu kaset hediye etmiş. Zarga'daki film merakı o zaman başladı. Anlayacağınız elimizde öyle son model bir kamera ya da çep telefonu yok. Çekeceğimiz film de "külüstür" usul olacak. Yine de bu işe sonuna kadar varım.

Sütudyoyu boşalttığımızda benim de çizim yapmak için burada güzel bir masam olacak. İleride bu çizimlerden bir kitap ya da animasyon olur belki kim bilir?

İşte bütün hikâye tam olarak burada yani boşaltmaya çalıştığımız bodrumda başladı. Zarga ile Külüstür'ün muhteşem hikâyesi... Bizi iyice tanıdığına göre şimdi maceraya girmeye hazırsın.

